

ner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for selskab og kreditorer.

Der gælder meget snævre rammer for ledelsens råderum for at kunne handle på selskabets vegne i den periode, der går fra selskabets oversendelse til tvangsopløsning eller beslutning om tvangsopløsning, og til der vælges eller udpeges en likvidator. Ikke desto mindre kan der i praksis opstå situationer, hvor den hidtidige ledelse har pligt til at handle for at undgå tab.

Ledelsen vil imidlertid aldrig være beføjet til at foretage usædvanlige dispositioner, som eksempelvis realisation af selskabets værdier. Aftaler i den forbindelse bør ske i samråd med den generalforsamlingsvalgte likvidator, henholdsvis skifteretten eller den person, som skifteretten måtte have udpeget.

I den foreslåede *stk. 2* foreslås det som noget nyt, at den tidligere ledelse har pligt til at fremkomme med alle relevante oplysninger til brug for likvidators virke.

Efter *stk. 2* er tidligere medlemmer af ledelsen også efter likvidators tiltræden forpligtede til i fornødent omfang at bistå likvidator med oplysninger om selskabets virke frem til likvidationens indtræden. Ledelsen skal herunder give likvidator de oplysninger, som måtte være nødvendige for likvidators vurdering af bestående og fremtidige krav. I koncerner gælder dette også moderselskabets likvidator.

Bestemmelsens formål er at skabe de bedst mulige rammer for likvidators arbejde, herunder bl.a. for at kunne vurdere solvensgraden af selskabet. Samtidigt understreges det, at tidligere ledelsesmedlemmer kan ifalde et selvstændigt ansvar, hvis de er bekendte med potentielle krav mod selskabet, som kan være relevante for likvidators vurdering af udlodning af likvidationsprovenu. Ansvar herfor kan kun undgås ved at videregive oplysninger herom til likvidator.

Bestemmelsen vedrører alle medlemmer af selskabets ledelsesorganer.

I den foreslåede *stk. 3* indføres som noget nyt mulighed for, at likvidator kan anmode skifteretten om at indkalde tidligere medlemmer af selskabets ledelse til møde i skifteretten med henblik på indhentelse af oplysninger i henhold til *stk. 2*.

Til § 230

Forslaget til § 230 svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 119. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand. Den gældende anpartsselskabslov indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse. Den foreslåede § 230 indeholder således en udvidelse af bestemmelsens område til også at dække anpartsselskaber. Dette

er i overensstemmelse med udvalget til Modernisering af Selskabsrettens anbefaling om at ensrette reglerne for aktie- og anpartsselskaber mest muligt.

Forslaget indeholder en minoritetsbeskyttelsesregel, hvorefter en minoritetskapitalejer, der ejer mindst 10 pct. af selskabskapitalen, kan anlægge en retssag og få et kapitalselskab tvangsopløst, hvis en eller flere andre kapitalejere i kapitalselskabet forsætligt eller på anden måde ved misbrug af deres indflydelse har medvirket til en overtrædelse af selskabsloven eller kapitalselskabets vedtægter.

Bestemmelsen tilsigter at forebygge tilfælde, hvor loven i øvrigt ikke stiller noget effektivt retsmiddel til rådighed for en gennem længere tid undertrykt minoritet.

Betingelserne for, at opløsning kan kræves, er strenge. Misbrugets varighed eller andre grove grunde kan således gøre det rimeligt ikke at forlange, at minoritetskapitalejeren forbliver selskabsdeltager, men på grund af den eller de øvrige kapitalejeres udnyttelse kan føle sig presset til at forlade selskabet.

Den foreslåede § 230 er et supplement til §§ 70-73, hvorefter en kapitalejer kan kræve sig indløst under de nærmere angivne betingelser, der i øvrigt alene kræver, at der har været tale om grov uagtsomhed frem for forsæt.

Til § 231

Forslaget viderefører de gældende regler i aktieselskabslovens § 126, *stk. 1 og 2*, og anpartsselskabslovens § 62, *stk. 1 og 2*. I henhold til disse regler kan et selskab genoptages, hvis udlodning ikke er påbegyndt, og de forhold, som førte til likvidationen, ikke længere foreligger.

Betingelserne for at genoptage et selskab under likvidation i den gældende aktieselskabslov og anpartsselskabslov er ikke enslydende, men det antages i praksis, at bestemmelsen i aktieselskabslovens § 126 er uanvendelig, så snart der er påbegyndt udlodning af likvidationsprovenu, eller hvis likvidationen er afsluttet. Udlodning af almindeligt udbytte eller ekstraordinært udbytte, jf. § 224, udelukker ikke anvendelse af mulighederne for genoptagelse, jf. forslaget § 231. På denne baggrund og som følge af en sproglig modernisering er der valgt en bestemmelse svarende til formuleringen af den gældende anpartsselskabslov § 62.

Der er med ændringen ikke tiltænkt nogen ændring af gældende ret. Selskabsdeltagerne er således frit stillet i forhold til, om et selskab under likvidation skal genoptages.